

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/304/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716202861
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5716202861.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Slnecná 765/3, Malinovo, IČO: 42 174 902, proti žalovanému Ing. Z. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, E. X, o zaplatenie 295,94 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 15C/85/2016-54 zo dňa 29. mája 2017, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.
2) Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa zákona č. 129/2010 Z. z. obsahovať náležitosti, ktoré tento zákon ustanovuje v § 9. Súd konštatuje, že zmluvné strany síce uzatvorili platnú úverovú zmluvu, tá však nemala platne dohodnuté niektoré obsahové náležitosti, z čoho vyplýva, že tieto obsahové náležitosti absentovali. Považoval ustanovenia o výške úrokov a o administratívnom poplatku, ktoré spolu tvorili odplatu veriteľa za plnenia, ktoré boli dohodnuté, v rozpore s dobrými mravmi a navyiac odporovali zákonu, a to ust. § 53 ods. 6 OZ, v dôsledku čoho boli neplatné. Platná dohoda o výške úrokov potom spôsobovala absenciu tejto náležitosti úverovej zmluvy a následne aj následok predpokladaný ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto žalobca nemá nárok na zaplatenie súm, ktoré požadoval, a to vyčísleného úroku vo výške 91,97 eur, ako aj úroku vo výške 39,15 % ročne z istiny úveru od 15.10.2013 do 16.06.2014 a poplatku vo výške 160,97 eur. Čo sa týka nároku zo zmluvnej pokuty vo výške 33,00 eur a 10,00 eur za upomienky, súd je toho názoru, že žalovaný zaplatením istiny pred zmluvne dohodnutou lehotou splatnosti úveru, čo uviedol sám žalobca v žalobe, teda do 1 roka, zmluvné podmienky neporušil, a teda zo strany žalobcu nie je dôvodné si predmetné nároky uplatňovať. Zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že uplatňované nároky žalobca nepreukázal. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, navrhol ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Mal za to, že zmluvu o úvere nie je možné vyhlásiť za bezúročnú a bez poplatkov. Zákon v čase jej uzavretia nestanovil maximálnu výšku odplaty. Ďalej je zrejmé, že zákonodarca výslovne uvádza možnosť dojednať poplatok za spracovanie zmluvy. Poukázal aj na rozsudok SD EÚ vo veci

C-42/15. Pokiaľ išlo o administratívny poplatok, tak jeho neprijateľnosť nebolo možné vyvodiť ani zo samotného Zákona o spotrebiteľských úveroch, ust. § 499 Obchodného zákonníka umožňuje dojednanie tzv. poplatku za rezervovanie peňažných prostriedkov. Konceptiu celkovej neplatnosti zmluvy nemožno vyvodiť ani z komunitárneho práva. Takisto poukázal na ústavný princíp zachovania platnosti zmluvy (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 14.4.2005, sp. zn. I. ÚS 625/03).

4) Žalovaný vo svojom vyjadrení navrhol rozsudok potvrdiť.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) V danom prípade je nutné poznamenať, že poplatky, ktoré neboli priznané žalobcovi, neboli priznané z dôvodu, že samotná zmluva o úvere bola vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov. Teda na jeho priznanie nemalo vplyv, že zákonodarca výslovne pripúšťa dojednanie poplatku (v ust. § 499 Obchodného zákonníka). Pokiaľ bola zmluva o úvere vyhodnotená ako bezúročná a bez poplatkov, nebolo možné žalobcovi priznať žiaden dojednaný poplatok, nech bol dojednaný aj v súlade so zákonom (rovnako nebolo možné mu priznať ani úroky, hoci by boli takisto dojednané v súlade so zákonom alebo by z neho priamo vplývali). V tejto súvislosti, navyše, odvolací súd poznamenáva, že administratívny poplatok, na ktorý upozorňoval žalobca vo svojom odvolaní, už bol viacerými súdmi vyhodnotený ako neprijateľná zmluvná podmienka, keďže dodávateľ vyžaduje od spotrebiteľa splnenie finančného záväzku za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané, keďže pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je nevyhnuté, aby pre spotrebiteľa predstavovali skutočné náklady (napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3Co/159/2016 zo dňa 20.4.2017).

8) Prioritnou otázkou pre posúdenie danej veci ostala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, od ktorej sa odvíjalo priznanie, resp. nepriznanie plnenia, zamietnutie žaloby.

9) Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie prezentovaným v napadnutom rozsudku, keď tento vyhodnotil výšku úrokov (ale aj dojednaný administratívny poplatok) za rozporné s dobrými mravmi. Z obsahu spisu vyplýva, že úroková sadzba bola v danom prípade dohodnutá vo výške 92 % ročne. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne však nie viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31. 07. 2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov sa totiž nesmie priečiť dobrým mravom. Ak dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve klauzuly, ktoré sú v rozpore s ustanovením § 53 odsek 1 OZ, tak sa dostáva do rozporu so zákonom a takéto klauzuly sú neplatné (v zmysle ustanovenia § 39 v spojení s ustanovením § 53 odsek 6 OZ).

10) Pokiaľ aj žalobca poukázal na ústavný princíp zachovania platnosti zmluvy, odvolací súd sa s týmto názorom stotožnil. Zmluva ako celok nebola vyhodnotená ako neplatná.

11) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko odvolateľ nemal úspech v odvolacom konaní, úspech mal žalovaný, má tento nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).